

РЕШЕНИЕ

№ 985

гр. Перник, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20211720106386 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на „ЮБЦ“ ЕООД срещу О. Р. А., с която по реда на чл. 422 ГПК се иска да се признае за установено съществуването на изискуемо вземане между страните за сумата от **106,98 лв.** – неустойка за предсрочно прекратяване на договора, представляваща сбор от трикратния размер на месечните такси за всяка абонаментна услуга от Договор с кл. № *****/26.11.2017 г., за периода от 08.07.2018 г. до 07.08.2018 г., за която е издадена фактура № *****/08.08.2018 г. и за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 5088/2021 г. по описа на РС-Перник

Ищецът обосновава активната си легитимация с договор за цесия от дата 01.10.2019 г., с прехвърлител на вземанията ”С.Г.Груп“ ООД, което дружество, от своя страна, е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018 г., с прехвърлител на вземания „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД /БТК ЕАД/. Твърди се, че между „БТК“ ЕАД и ответника е бил сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер ***** от дата 26.11.2017 г. за ползване на мобилен номер ***** по избран тарифен план Vivacom Mobix 60 LTE с месечна абонаментна такса в размер на 21,80 лв. с ДДС за срок от 24 месеца, т.е. до 26.11.2019 г. Твърди се, че на същата дата е сключено и Допълнително споразумение, с което е добавена мобилна услуга с тарифен план i-Traffic L+ с месечна абонаментна такса 20,99 лв. с ДДС, за срок също 24 месеца.

Посочено е, че съгласно чл. 29 от Общите условия на мобилния оператор предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число

на месеца.

Твърди се, че ответникът не е заплатил мобилни услуги, фактурирани за пет последователни отчетни месеца – 03/2018 г., 4/2018 г., 5/2018 г., 6/2018 г. и 8/2018 г., за които периоди са били издадени и съответни фактури. Твърди се, че в съответствие с чл. 50 от Общите условия, вр. чл. 43, т. 1 от ОУ мобилният оператор прекратил едностранно договора по вина на ответника – абонаментът бил деактивиран на 11.07.2018 г., а на 08.08.2018 г. мобилният оператор издал по клиентския номер фактура № ***** г., в която е начислена и неустойка за предсрочно прекратяване на договора за електронни съобщителни услуги в общ размер на неустойката 393,33 лева, уговорена в т. 2 от Договора.

Прави изявление за уведомяване на ответника за цесията.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК чрез назначен особен представител оспорва предявения иск. Твърди се, че не се установява по какъв начин е формиран размерът на претендираното вземане, както и че не е бил даден срок за доброволно изпълнение на длъжника и същият не е бил уведомен за извършената цесия. Въвежда се правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност за вземането. Моли искът да бъде отхвърлен.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с предявен по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителен иск с правна квалификация **чл. 92, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 99 ЗЗД**.

Чрез клаузата за неустойка страните отнапред могат да обезпечат евентуални вреди от неизпълнението на конкретно задължение от гаранционен характер. Страните са свободни да уговарят различни последици от поведението си при сключването на всеки договор, както и от неизпълнението на всяко отделно поето задължение по него, единственото ограничение при неустойката е да съобразяват повелителните норми на закона и добрите нрави.

В тежест на ищеца е да докаже осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличието на облигационно договорно правоотношение между страните с твърдените права и задължения; 2) уговорена в договора клауза за неустойка за твърдяната форма на неизпълнение на поетото от насрещната страна задължение; 3) размера на неустоечното задължение; 4) да установи, че вземането към О. А. е било прехвърлено на ищеца от „С.Г.Груп“ ООД, респ. правопримството между „С.Г.Груп“ ООД и БТК ЕАД. В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил надлежно задължението си по договора, че платил задължението за неустойка.

Ищецът извежда материалноправната си легитимация по спора в качеството на цесионер по договор за прехвърляне на вземания от 01.10.2018 г., сключен с „С.Г.Груп“, както и договор за цесия от 16.10.2018 г., сключен между „С.Г.Груп“ и първоначалния кредитор по вземането – БТК ЕАД. В случая прехвърлянето на вземането от праводателя на ищеца се установява от представените два договора за цесия от съответните дати и приложения към тях, като за цесията длъжникът е уведомен при получаване преписа от исковата молба от особения представител. С оглед изложеното ищецът е материално легитимиран по претенцията.

От представения договор за мобилни услуги, сключен между БТК ЕАД и О. Р. А. като клиент се установява и съществуващата между тях облигационна връзка със съдържанието, посочено в исковата молба. Видно от представените общи условия на мобилния оператор предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число на месеца.

Страните са уговорили също и клаузи съгласно които, ако абонатът наруши задълженията си по приложенията, договорите или Общите условия, операторът има право да прекрати едностранно сключеният с абоната договор, да обяви същият за предсрочно изискуем, както и да получи неустойка в размер на дължимите такси до изтичане на посочения в договора срок, но не повече от трикратния им размер.

Правното действие на сключения договор попада под приложното поле на ТЗ, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между лица, едно от които е търговец и е свързано с упражняването от него занятие – арг. чл. 286, ал. 1 ТЗ. Този договор е от вида на субективните (относителните) търговски сделки. Договорът е сключен при предварително установени от ищеца общи условия (чл. 298, ал. 1, т. 1 ТЗ и чл. 16, ал. 1 ЗЗД), които са задължителни за потребителя, тъй като писмено ги е приел, съгласно приложената по делото декларация.

Съдът приема, че „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД е доставяло услуги по сключените договори, тъй като соченото обстоятелство не се оспорва по делото, поради което за ответника е възникнало задължението да заплати предоставените от мобилния оператор услуги.

Видно от представените 5 бр. фактури – л. 28-32, на клиента са начислени суми за пет последователни отчетни месеца. Няма твърдения и доказателства същите да са заплатени от клиента, поради което и в съответствие с уговореното в договора, за изправната страна е възникнало правото да прекрати договора и начисли неустойка – в размер на 393,33 лева (от която ищецът претендира сумата от 106,98 лв. като пълен размер на иска, съгласно уточнението по чл. 129 ГПК). Във връзка с начислената неустойка е издадена Фактура от 08.08.2018 г. с краен срок на плащане 25.08.2018 г. – л. 33 от делото, на обща стойност 471,03 лева, включваща задължението за неустойка 393,33 лева и баланс от предходни периоди 77,12 лв.

В конкретния случай неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Страната се е позовала на разпоредбите с посоченото съдържание, съдържащи се в Договора. Уговорената между страните неустойка като не противоречи на изискването за добросъвестност по смисъла на чл. 26, ал. 1 ЗЗД, тъй като защото нейния размер е ограничен до три стандартни месечни абонаментни такси без ДДС. Тази разпоредба компенсира ищецът за очаквания, но неосъществен приход с оглед продължителността на договора.

В конкретния случай в срочно депозирания писмен отговор ответникът е въвел възражение за изтекла погасителна давност, поради което след като бе установено възникването на спорното вземане по основание и размер съдът следва да разгледа въведеното правопогасяващо възражение.

Вземането за неустойка се погасява с кратката тригодишна погасителна давност, съгласно нормата на чл. 111, б. „б“ ЗЗД.

Съгласно чл. 114 ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. В конкретния случай, доколкото във фактурата е посочен краен срок на плащане до 25.08.2018 г., съдът намира, че вземането за неустойка е станало изискуемо на 26.08.2018 г., което съответства и на общото правило в чл. 29 от представените общи условия, а

именно, че периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата. В конкретния случай заявлението за издаване на заповед за изпълнение е изпратено по куриер на 24.08.2021 г., видно от товарителницата на л. 22 по делото пред РС-Радомир, т.е. **преди** изтичане на тригодишния давностен срок по чл. 111, б. „б“ ЗЗД (изтичащ на 26.08.2021 г.).

В разяснителната част на т. 14 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е посочено, че давността се прекъсва с предявяването на иска за съществуване на вземането, но съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК предявяването на този иск има обратно действие, ако е спазен срокът по чл. 415, ал. 1 (сега ал. 4) ГПК. В процесния случай установителният иск е депозиран в рамките на преклузивния едномесечен срок, поради което давността за вземането следва да се счита прекъсната от 24.08.2021 г., поради което правопогасяващото възражение за изтекла погасителна давност е неоснователно.

Гореизложеното мотивира, че искът е основателен и следва да бъде уважен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени разноските, сторени в исковото производство (355 лева) и в заповедното производство (205 лева) – арг. т. 12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, представлявано от Ю. Б. Ц. чрез адв. В. Г., **срещу** О. Р. А., ЕГН *****, с настоящ адрес гр. П., ул. *****, представляван от особен представител адв. М. В. установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 99 ЗЗД, че **в полза** на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303 като цесионер, **съществува изискуемо вземане** срещу О. Р. А., ЕГН ***** за сумата в размер на **106,98 лева**, представляващо неустойка за предсрочно прекратяване на договора, представляваща сбор от трикратния размер на месечните такси за всяка абонаментна услуга от Договор с кл. № *****/26.11.2017 г., за която е издадена фактура № *****/08.08.2018 г. и за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 5088/2021 г. по описа на РС-Перник.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК О. Р. А., ЕГН ***** **да заплати** на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303 сумата в размер на **355,00 лева** – разноски в исковото производство, и **205,00 лева** – разноски в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____